

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Søg på en bog

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)

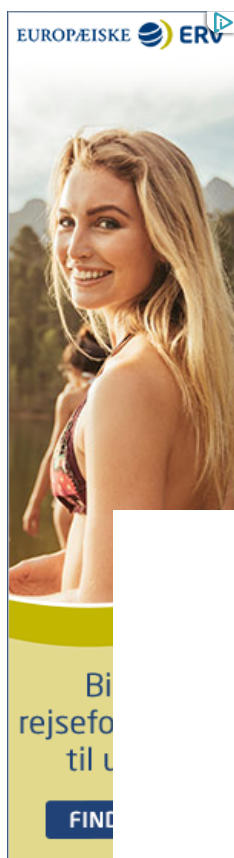
Nyhedsbrev:

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

69 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Af [Amanda Grimsbo Roswall](#) | 17. juni 2019

Når fiske er kærlighed og alt er, som det plejer – Michel Houellebecq SEROTONIN

Houellebecqs nyeste roman handler om kærlighed. Det virker nyskabende for en forfatter, der er kendt for at provokere med sine apatisk-aggressive mandefigurer. Men i virkeligheden er det den samme grundidé som for femogtyve år siden.

Jeg tror ikke jeg begår en fejl, når jeg sammenligner kærligheden med søvn; jeg tror ikke jeg er galt på den når jeg sammenligner kærligheden men en slags *drøm for to*, [...] som i hvert fald gør det muligt at forvandle vores jordiske tilværelse til et tåleligt øjeblik – og som endda sandt at sige er det eneste middel til det formål.

På ægte fransk manér er valgsproget ”provokation for provokationens skyld” blevet kendetegnende for den litteratur, Michel Houellebecq er garant for. Siden hans gennembrud med UDVIDELSE AF KAMPZONEN i 1994 har han fået ry for at artikulere det franske samfund med en spydighed og sarkasme, som vækker lige dele forargelse og begejstring. Folk siger, at Houellebecq er klarsynet omkring vores verdens problemer. At han er en sand karikaturtegner af det vestlige Europas forfald. Jeg siger, han er en kværlant og hans nye roman er mere af det samme fra den argeste mappe på computeren.

Jeg har læst en del af Houellebecqs bøger inden for kort tid. Jeg har endda været forbi den lyrik, som blev udgivet i slutfirserne, men som ingen bruger særlig meget tid på (og det med rette). Måske er jeg selv ude om det – jeg kunne jo bare lade være med at læse så meget af den samme forfatter – men jeg er blevet udmattet af at læse Houellebecqs evindelige variationer over det samme tema. Det er nemlig den samme fortærskede idé, den samme form for apatiske mand og den samme provokationstrang, som har været brændstof for de sidste femogtyve års romaner.

Idéen er faktisk god nok. I UDVIDELSE AF KAMPZONEN bliver den skitseret af den første i rækken af apatisk-aggressive mandlige fortællere. Den handler om sex og penge – og så langt så godt. Det er vigtige emner. Helt kort er verden styret af to former for magt: den økonomiske og den seksuelle. Begge typer af magt virker differentierende, og der foregår derfor hele tiden en klasseopdeling på henholdsvis den økonomiske og den seksuelle akse. De to akser er et grundpræmis for det menneskesyn, der hersker i Houellebecqs forfatterskab. Nogle er tabere på begge akser, og befinder sig på samfundets absolutte bund. Andre er vindere i begge kategorier, og befinder sig på toppen af verden.

Houellebecqs hovedpersoner befinder sig på bunden – i hvert fald på den seksuelle akse. De tjener for det meste fedt på forskellige former for pseudoarbejde. For det meste i staten, hvor de privilegerede tjenestemandsansættelser i Houellebecqs Frankrig garanterer mindst arbejde for pengene. Men sex er en mangelvare. Sådan er det også i SEROTONIN, hvor Florent-Claude Labrouste går fra sin kæreste efter at have fundet sexvideoer med hende som centrum på hendes computer. Gangbangs hvor han ikke var inviteret, forstås.

Men SEROTONIN afviger en smule fra sex-penge-modellen. Den mislykkede seksuelle relation med kæresten Yuzu bliver nemlig mest af alt fremstillet som et symptom for et kærlighedsliv i ruiner. Labroustes mål bliver derfor at finde ud af, hvad der gik galt mellem ham og kærligheden. Det sentimentale fokus kan måske forklares med, at den navnkendige serotonin, som han tager for at holde sig oven vande og finde energi til en minimal form for personlig hygiejne, har en bivirkning: Han kan ikke få rejning. Det er den samme mand som altid, men Houellebecq har frataget ham muligheden for *at kneppe*, som det hedder igen og igen i romanen. Det er et kedsommeligt hovedgreb.

SEROTONIN er fyldt med litterære referencer fra Platon til Zola, som Labrouste læner sig op ad, mens han prøver at finde ud af, hvad der blev af kærligheden. Forduftede den gradvist i rækken af forhold, som Labrouste havde gennem sine 20'ere og 30'ere? Noget kan tyde på det, for tilbageblikket på den idealiserede Camille og den kortvarige lykke med hende i et lejet hus på landet, står i grel kontrast til den seneste kæreste i rækken, som ceremonielt ifører sig et tykt lag makeup og ikke gør det store forsøg på at skjule en video, hvor hun har sex med to hunde. Og den del er beskrevet meget grafisk.

Her er jeg tilbage ved lyst til at provokere. Det er blevet Houellebecqs varemærke og derfor en fast del af hans romaner side om side med den apatiske mandefigur. De to faste bestanddele kulminerer i SEROTONIN, når Labrouste finder beviser på, at en mand, han har mistænkt for at være pædofil, har misbrugt en 10-årig pige. Labrouste konstaterer, at manden lod ’til at sætte enormt stor pris på den her pige’ og lover ikke at anmelde ham.

Provokationen er afgørende for den stærke interesse omkring Houellebecqs bøger. Når der udkommer noget nyt fra hans hånd spørger presse, læsere og litterater verden over åndeløst sig selv, hvem han nu vil rive gulvtæppet væk under. Pressens dækning har en selvforstærkende effekt, for opmærksomhed føder mere opmærksomhed. At det er den samme form for provokation, der bliver båret frem gang på gang synes ikke at gøre nogen forskel. Houellebecqs trick er nemlig simpelt: Han har en absolut usympatisk hovedperson, som tilsyneladende er bramfrit ærlig omkring sine dårlige karaktertræk. SEROTONIN fører til den særlige form for ambivalente sympati, man kan føle for karakterens ærlighed, fordi den handler om en mislykket jagt på kærligheden.

Men jagten på kærligheden er en farce, for i Houellebecqs univers er kærlighed i sidste instans lig med fiske: '... jeg havde brug for kærlighed, en meget præcis form for kærlighed, jeg havde brug for kærlighed generelt, men i særdeleshed havde jeg brug for en fiske, der var mange fiske, milliarder af fiske på en planet som trods alt var af beskeden størrelse, det er fantastisk så mange der er når man tænker over det...' Det er lige før fiske-tiraden bliver helt charmerende i sin pubertære begejstring, men den bekræfter stadig min mistanke om, at al den snak om kærlighed i virkeligheden er en snak om seksuel magt minus rejsning.

Rejsningen gør forskellen. Hvis hovedpersonen havde haft rejsning, havde der ikke eksisteret en Houellebecq-roman om kærlighed. På den måde passer SEROTONIN uden problemer ind i Houellebecqs gamle sex-penge-model. Bevares, den er tilsat lidt fransk landbrugspolitik, pædofili og sex med hunde, men noget nyt mener jeg ikke, der er tilføjet til Houellebecqs mande- og samfundsportræt. At de to er én og samme ting siger noget om, at en ny idé snart ville være på sin plads.

- Forfatter: Michel Houellebecq
- Titel: SEROTONIN
- Originaltitel: Sérotonine
- Oversat af: Niels Lyngsø
- Sider: 349
- Pris: 299,95,-
- Forlag: Rosinante

Tidligere udgivelser

- [UDVIDELSE AF KAMPZONEN \(1994\)](#)
- [ELEMENTARPARTIKLER \(1998\)](#)
- [PLATFORM \(2001\)](#)
- [MULIGHEDEN AF EN Ø \(2005\)](#)
- [KORTET OG LANDSKABET \(2010\)](#)
- [UNDERKASTELSE \(2015\)](#)

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Roman](#),

- [Om læseheste og hekse – Siri Hustvedt MINDER OM FREMTIDEN](#) · 11-06-2019
- [Afrikas stjerne – Thomas Boberg AFRICANA](#) · 28-05-2019
- [Ny oversættelse tager læseren ved hånden, når Leopold Bloom vandrer gennem Dublin – James Joyce ULYSSES](#) · 22-05-2019
- [Formidabelt, sensibelt søvngængereri – Leslie Kaplan HIMLENES BOG](#) · 18-05-2019
- [Når livet rummer fejl og anger – Donal Ryan FRA ET SMULT OG STILLE HAV](#) · 09-05-2019

Læs også

- [Ny oversættelse tager læseren ved hånden, når Leopold Bloom vandrer gennem Dublin – James Joyce ULYSSES](#) · 22-05-2019
- [Formidabelt, sensibelt søvngængereri – Leslie Kaplan HIMLENES BOG](#) · 18-05-2019
- [Når livet rummer fejl og anger – Donal Ryan FRA ET SMULT OG STILLE HAV](#) · 09-05-2019
- [‘Skammer De Dem ikke unge dame?’ – Pénélope Bagieu SKAMLØS](#) · 12-04-2019
- [Sexet lyrik spiller op til lir – Pia Busk COUGAR](#) · 09-04-2019